

WOJEWODA
WARMIŃSKO - MAZURSKI

Olsztyn, 3 stycznia 2013r.

PN.4131. M .2013

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Sępolek stanowiącego załącznik do uchwały Nr XX/158/12 Rady Miejskiej w Sępopolu z dnia 29 listopada 2012r. w sprawie przyjęcia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Sępolek – w części dotyczącej: § 2 pkt 9 w zakresie wyrazów: „ ścieki odprowadzane są do kanalizacji sanitarnej oraz przydomowych oczyszczalni ścieków”, § 4 ust. 2, § 6, § 8 pkt 8, § 16, § 21 pkt 4, § 23, § 25 ust. 2 i § 27.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, powołując się na art. 4 ustawy dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2012r. poz. 391 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 , art. 40ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) Rada Miejska w Sępopolu przyjęła regulamin utrzymania czystości i porządku w gminach.

W świetle art. 4 w/w ustawy, zadaniem rady gminy jest określenie wymagań dotyczących utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości, lecz wyłącznie w zakresie wynikającym z katalogu określonego w tym przepisie, który jest katalogiem zamkniętym. Przepis ten nie zawiera bowiem zwrotu „w szczególności”. To oznacza, że uchwała rady gminy w sprawie uchwalenia niniejszego regulaminu nie powinna zawierać postanowień, które wykraczałyby poza zakres upoważnienia zawartego w wyżej powołanym art. 4 ust. 2 ustawy.

W § 2 regulaminu Rada wprowadziła słowniczek pojęć w nim użytych i tak w pkt 9 określiła pojęcie nieczystości ciekłych, rozszerzając tożsame pojęcie ustalone art. 2 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zatem w zakresie wykraczającym poza definicję nieczystości ciekłych wynikającą z ustawy, w zakresie wyrazów: „ścieki odprowadzane są do kanalizacji sanitarnej oraz przydomowych oczyszczalni ścieków” zapis jest niezgodny z ustawą. Rada nie jest bowiem uprawniona do modyfikowania pojęć ustawowych.

Realizując upoważnienie ustawowe wynikające z art. ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy, w § 4 ust. 2 regulaminu Rada Miejska nałożyła na właścicieli nieruchomości obowiązek usuwania sopli lodowych i nawisów śnieżnych z dachów i gzymsów budynków niezwłocznie po ich pojawieniu się. Obowiązek ten przekracza delegację ustawową wynikającą z w/w przepisu i nie może być regulowany przedmiotowym regulaminem.

Materia dotycząca spalania odpadów uregulowana jest odrębnymi przepisami- ustawą z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach. W związku z tym, brak jest podstaw prawnych do regulowania tych spraw uchwałą rady gminy (§ 6 Regulaminu).

W § 8 pkt 8 regulaminu Rada nałożyła na organizatorów imprez masowych obowiązek zapewnienia, na czas jej trwania, wyposażenia w pojemniki 110 l na 20 osób oraz dostęp do szaletołów w liczbie co najmniej jeden na 100 osób. Natomiast w § 16 postanowiła, iż organizator imprezy o charakterze masowym jest zobowiązany do zawarcia umowy z przedsiębiorcami na odpowiednią ilość pojemników na odpady i toalet oraz opróżnienie i uprzątnięcie ich po

zakończeniu imprezy.

Przedmiotowe zapisy regulaminu są niezgodne z prawem, bowiem o sposobie pozbywania się odpadów powstałych w czasie imprez masowych decydują organizatorzy tych imprez i właściciel nieruchomości. Rada nie jest uprawniona do ingerowania w tym zakresie w stosunki cywilnoprawne (podobnie wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 12 maja 2011r. sygn. akt II SA/Ol 156/11).

W § 21 pkt 4 regulaminu Rada zobowiązała utrzymujących psy do niedopuszczania do zakłócania ciszy i spokoju np. poprzez uporczywe szczekanie. Przedmiotowa regulacja narusza prawo z uwagi na brak związku z delegacją ustawową wyrażoną w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy. Dodatkowo wskazać należy, że kwestie te zostały uregulowane w przepisach Kodeksu wykroczeń. Stosownie bowiem do art. 51 Kodeksu wykroczeń „kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spój, porządek publiczny spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Dalej w art. 77 Kodeksu wykroczeń zapisano, iż „ kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, podlega karze grzywny do 250zł. albo karze nagany”. Wobec powyższego zauważyć należy, iż wskazany przepis regulaminu narusza jedną z zasad techniki prawodawczej ustaloną w § 118w związku z § 143 rozporządzenia w sprawie zasad techniki prawodawczej dotyczącą nie powtarzania w aktach prawa miejscowego przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych.

Regulacja zawarta w § 23 regulaminu wykracza poza delegację ustawową i dotyczy obowiązku gminy a nie właściciela nieruchomości.

W § 25 regulaminu uchwalono, że ule z pszczołami ustawione powinny być w odległości co najmniej 10,0 m od granicy nieruchomości w taki sposób, aby wylatujące i przylatujące pszczoły nie zakłócały korzystania z nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących. W przypadku gdy odległość jest mniejsza-granice działek winien oddzielać mur lub inna szczelna zasłona wysokości minimum 3,0 m.

Należy zauważyć, iż kwestie dotyczące stosunków sąsiedzkich reguluje Kodeks cywilny. W myśl art. 144 k.c właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Rada Miejska nie posiada uprawnień do doprecyzowania powyższej regulacji. Stąd też powyższy zapis należało uznać za sprzeczny z prawem.

W świetle art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy wyznaczenie obszarów obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia obowiązana jest określić rada w regulaminie czystości i porządku. Tymczasem w § 27 Rada scedowała należący do niej obowiązek na Burmistrza Miasta, co jest niezgodne z prawem. Wskazać należy, że art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym nie może stanowić podstawy prawnej do uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminie.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało rozstrzygnąć jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Do wiadomości:

- 1) Przewodniczący Rady Miejskiej w Sępopolu,
- 2) Burmistrz Sępola

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

Marian Podziewski